

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/55/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621205987
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7621205987.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom v C., D. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenom Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, o zaplatenie 400 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 9Csp/130/2021-127 zo dňa 12. mája 2022

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému 100 % nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení.

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 400 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Predmetom konania je nárok uplatnený titulom finančného zadosťučinenia vo výške 400 eur v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s poukazom na konanie vedené Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 7C/23/2018, v ktorom bolo rozhodnuté o nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré mu vzniklo na strane žalovaného na základe plnení žalobcu zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.12.2009, keďže súd mu právoplatným rozsudkom dňa 29.09.2021 v časti návrhu titulom vydania bezdôvodného obohatenia vyhovel, aj keď si nárok už uplatňoval v pôvodnom konaní, a to žalobou žalobcu doručenou súdu prvej inštancie dňa 07.12.2021.

3. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci v zmysle § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 100 ods. 1 OZ, § 101 OZ, § 1 ods. 1 a § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa dospel súd prvej inštancie k záveru, že nárok nie je premlčaný, keďže poukazujúc na uvedené mal súd za to, že premlčacia doba začína plynúť až rozhodnutím, v ktorom súd konštatoval porušenie práv alebo povinností stanovených zákonom alebo osobitným predpisom uplatnených spotrebiteľom. V danej veci si žalobca uplatnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie na základe rozhodnutia súdu o jeho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, o ktorom bolo rozhodnuté v konaní vedenom Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 7C/23/2018 (nie na základe rozhodnutia v konaní vedenom Okresným súdom Spišská Nová

Ves pod sp. zn. 7C/237/2015, v ktorom rozhodnutím bol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vylúčený na samostatné konanie). V uvedenej veci bolo rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 01.04.2020, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovie, čiastočne bol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietnutý z dôvodu jeho premlčania. Premlčacia doba tak v danom prípade mohla začať plynúť najskôr od uvedeného dňa t.j. od 01.04.2020, kedy súd judikoval porušenie práv žalobcu ako spotrebiteľa, keďže tým, že vyhovel čiastočne jeho žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi a to s rozsudkami Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 7C/237/2015-115 zo dňa 29.06.2016 a sp. zn. 7C/23/2018-22 zo dňa 01.04.2020, rozsudkami Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/455/2016-151 zo dňa 04.04.2018 a sp. zn. 11Co/112/2020-343 zo dňa 21.07.2021, doložkami právoplatnosti Okresného súdu Spišská Nová Ves, predžalobnou výzvou zo dňa 29.11.2021 a pri určení výšky finančného zadosťučinenia vychádzal z toho, že jeho priznanie má plniť funkciu satisfakčnú, ako aj funkciu sankčnú s tým, že pri rozhodovaní o výške zadosťučinenia zohľadnil v prvom rade celkovú výšku bezdôvodného obohatenia, ktorú žalovaný pôvodne od žalobcu požadoval. Z odôvodnenia rozhodnutí predložených žalobcom zistil, že na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300027270 zo dňa 17.12.2009 mal byť žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.345,85 Eur t.j. úver v sume 1 493,73 eur znížený o sumu 147,88 eur ako započítanú odplatu za službu odkladu splátok, ktorý mal žalobca splácať v 30-tich mesačných splátkach po 91,28 eur t.j. celkovo mal uhradiť čiastku 2.738,40 eur. Z uvedenej sumy odplata, na ktorú nemal žalovaný nárok z dôvodu bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru, predstavovala podľa zmluvy sumu 1.392,55 eur (2.738,40 eur minus 1.345,85 eur). Ďalej súd zohľadnil časový aspekt t.j. dĺžku konania, v ktorom žalobca ako spotrebiteľ uplatnil porušenie svojich práv s tým, že uvedené konanie, v ktorom žalobca ako spotrebiteľ musel brániť svoje práva voči žalovanému ako silnejšiemu subjektu trvalo od podania žaloby na súde dňa 18.05.2015 do právoplatného rozhodnutia o vydaní bezdôvodného obohatenia dňa 29.09.2021 t.j. cca šesť rokov a štyri mesiace. Počas uvedenej doby bol žalobca nepochybne vystavený psychickému napätiu a stavu právnej neistoty a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci o vydanie bezdôvodného obohatenia. Uvedený stav pritom bol vyvolaný konaním žalovaného a to tým, že ním poskytnutý úver žalobcovi bol bezúročný a bez poplatkov, pričom od žalobcu požadoval úhradu aj odplaty nad rámec poskytnutého úveru, na ktorú nemal nárok, dávajúc do pozornosti aj výšku bezdôvodného obohatenia, ktorá bola žalobcovi priznaná v sume 940,12 eur. Pri rozhodovaní o výške finančného zadosťučinenia súd prvej inštancie nebral do úvahy skutočnosť, že rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 7C/237/2015-115 zo dňa 29.06.2016 bolo na základe žaloby žalobcu voči žalovanému právoplatne rozhodnuté o tom, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8300027270 zo dňa 17.12.2009 je neplatná. Žalobca si totiž v tomto konaní uplatnil finančné zadosťučinenie len na základe rozhodnutia o vydaní bezdôvodného obohatenia, o ktorom bolo rozhodnuté v konaní pod sp. zn. 7C/23/2018 a tiež z dôvodu, že pokiaľ aj rozsudkom sp. zn. 7C/237/2015-115 zo dňa 29.06.2016 bolo konštatované porušenie práv žalobcu ako spotrebiteľa, vzhľadom na dátum rozhodnutia a dátum podania žaloby v tomto konaní priznanie finančného zadosťučinenia nebolo uplatnené v zákonnej premlčacej dobe.

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol vychádzajúc z plného úspechu žalobcu v tomto konaní v zmysle § 262 ods. 1 CSP s odkazom na § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie, prípadne napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol, a to potom, čo uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Mal za to, že súd prvej inštancie sa odklonil od právneho názoru Najvyššieho súdu SR vysloveného v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/127/2017 čo sa týka rozhodovania o námietke premlčania, nakoľko Najvyšší súd SR skonštatoval, že podmienku pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie nie je žiadne predchádzajúce súdne rozhodnutie, a preto premlčacia doba nemôže začať plynúť pre takýto nárok až po skončení uvedeného súdneho rozhodnutia. Žalovaný taktiež namietal absenciu konkrétnych skutkových záverov, ktoré by odôvodňovali sumu 400 eur ako primerané finančné zadosťučinenie, a to dávajúc do pozornosti rozhodnutie NS SR zo dňa 27.04.2006 sp. zn. 4Cdo/171/2005, kde najvyšší súd konštatoval, že i keď je výška zadosťučinenia v peniazoch predmetom úvahy súdu, jeho úvaha sa musí opierať o celkom konkrétne a preskúmateľné hľadiská, keďže ide o satisfakciu za immateriálnu ujmu, a preto suma 400 eur nemá oporu vo výsledkoch dokazovania.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukazoval a zdôvodňoval znenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a to so zreteľom aj na vývoj právnej úpravy, berúc do úvahy rozhodnutie Najvyššieho súdu 6Cdo/127/2017 v znení rozsudku Krajského súdu

v Trnave zo dňa 19.10.2020, ako aj ďalších, na ktoré poukazoval. Nesúhlasil s právnou argumentáciou žalovaného, týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia vznesenej námietky premlčania, ktoré riadne nekvalifikoval, nekonkretizoval a neoprel o konkrétne ustanovenia zákona, z ktorého pri svojich úvahách vychádza, pričom žalovaný celkom zrejme nebol schopný uviesť ani konkrétny dátum, kedy podľa neho mal nastať začiatok plynutia tejto premlčacej doby, keď v podanom odvolaní len stroho poukázal na to, že k uvedenému malo dôjsť najneskôr pri podaní žaloby v predchádzajúcom konaní. Žalovaný však opomenul jednu podstatnú skutočnosť, že Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 01.04.2020, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/23/2018, ktorým sa spotrebiteľ domohol ochrany svojich práv, nadobudlo právne účinky až dátumom jeho právoplatnosti, a to dňom 29.09.2021, nakoľko až týmto dátumom žalobca úspešne uplatnil porušenie svojich práv na súde. V zmysle stanovených podmienok uvedených v ustanovení § 3 ods. 5) zákona č. 250/2007 Z. z. sa na vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie explicitne vyžaduje úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti na súde, ktoré predchádza vzniku práva na primerané finančné zadosťučinenie. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia ako aj v zmysle rozhodovacej praxe treba rozumieť, že súd právoplatne judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, zruší rozhodcovský rozsudok, určí neprijateľnú zmluvnú podmienku a pod. a tok aj s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/56/2019 zo dňa 11.06.2019 a keďže k podaniu žaloby na súde došlo dňa 07.12.2021, žaloba bola podaná včas a nárok nie je zo strany žalobcu premlčaný. Navrhoval, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny a priznal žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania.

7. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd podľa § 34 CSP, na základe podaného odvolania žalovaného spor podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a 380 ods. 1, 2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami uvedenými v odvolaní), spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a preto rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny s odkazom na § 387 ods. 2 CSP.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 01.06.2023 o 10,40 hod., v pojednávacej miestnosti č. dverí 207/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 16.05.2023 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

10. Žalovaný podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

13. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

15. Odvolací súd po preskúmaní odvolania žalovaného dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

16. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a násl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

17. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

18. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalovaným v odvolaní. Žalovaný pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní vo veci, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé sponchybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

19. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu dávajú dostatočný skutkový základ pre záver o vydaní bezdôvodného obohatenia, čo bolo konštatované v právoplatnom rozhodnutí súdu prvej inštancie pod sp. zn. 7C/23/2018, ktorý v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach nadobudol právoplatnosť dňa 29.09.2021, pričom úspešné uplatnenie spotrebiteľských práv na súde je jednou z neodmysliteľných podmienok pre priznanie takéhoto nároku.

20. Odvolací súd v tomto smere apeluje na aktuálne rozhodnutie NS SR z 25.05.2022 sp. zn. 3Cdo/312020.

21. Žalovaný zároveň podaným odvolaním namietal nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v časti priznaného primeraného finančného zadosťučinenia majúc za to, že súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním nedospel k záveru, na základe ktorého by mohol v danom prípade aplikovať § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. S uvedeným názorom sa odvolaní súd taktiež nestotožňuje.

22. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu dávajú dostatočný skutkový základ pre záver o vydaní bezdôvodného obohatenia, povinnosti žalovaného uhradiť žalobcovi finančné zadosťučinenie v priznanej výške, ktorú aj odvolací súd považuje za primerané.

23. V danom prípade súd prvej inštancie správnou aplikáciou ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a dospel k záveru, že boli splnené všetky predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia žalobcovi majúc za preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ v predmetnom konaní úspešne uplatnil porušenie povinnosti stanovenej zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom odvolací súd považuje za správny aj záver súdu prvej inštancie ohľadom jeho výšky (viď bod 27. až 30. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). Úvaha súdu prvej inštancie v tomto smere nevybočila z medzí a hľadísk stanovených zákonom, a túto úvahu odvolací súd považuje za správnu.

24. Podľa § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z.z. spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

25. Vychádzajúc zo znenia vyššie spomínaného zákonného ustanovenia možno konštatovať, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritériá na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zo znenia tohto ustanovenia možno vyvodiť, že podmienkou priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie je také porušenie spotrebiteľského práva, ktoré spotrebiteľ úspešne uplatní na súde a vychádza z porušenia povinnosti dodávateľa ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi.

26. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, zákon nestanovuje konkrétne kritériá, ktorými by sa mal súd riadiť. Odvolací súd je toho názoru, že pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať z toho, že spomínané ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľov od nekalého konania, ktorého sa dopustili voči úspešným spotrebiteľom, ktorí uplatnili svoje práva v súdnom konaní. Odvolací súd poznamenáva, že spomínané ustanovenie treba chápať aj ako satisfakciu spotrebiteľovi za to, že vstúpil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejšou stranou, ktorou je dodávateľ a tým priniesol prospech aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

27. Odvolací súd má za to, že priznanú finančnú náhradu nemožno považovať za „výhodu“ žalobcu, ale za nárok vyplývajúci zo zákonných ustanovení. Niet pochyb o tom, že medzi stranami sporu došlo na základe zmluvného vzťahu zo zmluvy o úvere k založeniu takých práv a povinností, ktoré boli dojednané v rozpore so zákonom. Ako už bolo skôr uvedené, žalobca ako slabšia zmluvná strana nemohla ovplyvniť obsah zmluvy. Zo strany žalovaného došlo k porušeniu jej spotrebiteľských práv, preto takéto konanie bolo spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky a následnej strate finančných prostriedkov, čo pri zohľadnení ďalších rozhodujúcich kritérií, na ktoré poukázal súd prvej inštancie, možno považovať za dôvod pre priznanie finančného zadosťučinenia vo výške uvedenej súdom prvej inštancie, ktorú aj podľa odvolacieho súdu možno považovať za primeranú vo výške 400 eur a to aj vzhľadom na výšku bezdôvodného obohatenia 940,12 eur (viď bod 28 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia) so zohľadnením dĺžky konania, v ktorom žalobca uplatnil porušenie svojich práv 6 rokov a 4 mesiace (viď bod 29. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia).

28. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam rozhodnutie v spore zodpovedá uzneseniu NS SR zo dňa 30.06.2022, sp. zn. 7Cdo/92/2021.

29. S ohľadom na všetky vyššie uvedené závery odvolací súd rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP s odkazom na § 387 ods. 2 CSP ako vecne správny v spojení s výrokom o nároku na náhradu trov konania.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, priznal proti žalovanému, ktorý nebol v odvolacom konaní úspešný, nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške priznaného nároku rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).